

Alena Jelínková: Requiem ve 2. pol. 19. stol. – srovnání děl s důrazem na Requiem od G. Faurého. Fauré, Verdi, Brahms.

Magisterská diplomová práce Akademie múzických umění v Praze, červen 2022, 56 stran (včetně textových příloh).

Oponentský posudek.

Alena Jelínková se ve své práci obrátila k nejslavnějšímu dílu Gabriela Faurého a zasadila jej do kontextu s obdobnými skladbami Giuseppe Verdiho a Johanna Brahmsa. Ve svém výkladu postupovala obvyklým způsobem – přes obecné pojednání o dané tematice se dostala k hudebním a interpretačním analýzám všech tří kompozic a v závěru popsala svou vlastní interpretační zkušenost. Autorka konfrontuje Faurého Requiem s oběma dalšími kompozicemi z mnoha úhlů pohledu: zabývá se historií všech tří skladeb, jejich textem a obsazením, prací s hudebním výrazem, specifiky jejich vokální i instrumentální složky atd. Podstatnou součástí práce jsou interpretační analýzy několika vybraných nahrávek a také jejího vlastního uměleckého výkonu, při kterém Faurého Requiem provedla na svém magisterském absolventském koncertě.

Text Aleny Jelínkové odpovídá svým rozsahem i vnitřním rozvrhem požadavkům diplomové práce. Autorka pojednává své téma pečlivě a na adekvátní odborné úrovni, navíc se všemi formálními náležitostmi, včetně poznámkového aparátu a soupisu použité literatury. V celém textu je evidentní hluboký vhled do dané problematiky. Autorčin bezprostřední jazykový projev je navíc dokladem jejích vlastních vědomostí a zkušeností, které takto předkládá čtenáři v autentické podobě, jaká je od hudební interpretky očekávána. Alena Jelínková postupuje systematicky a těží ze svých nadstandardních analytických schopností. Za velmi cenné pokládám ty kapitoly, v nichž rozebírá svou nebo cizí interpretaci Faurého Requiem. Je v nich patrná vynikající znalost díla a zároveň empatie vůči uměleckému záměru skladatele. Zvláště zajímavá je pak nečekaně kritická reflexe autorčina vlastního provedení této skladby, navíc v konfrontaci s popisem jejích původních interpretačních záměrů. Zde bych ovšem poukázal na nelogičnost řazení kapitol – bylo by šťastnější, kdyby autorka nejprve představila své umělecké záměry a až poté podrobila výsledky svého snažení kritice. Opačné pořadí, které zvolila, není příliš vhodné.

I přes tuto drobnou formální výhradu pokládám magisterskou diplomovou práci Aleny Jelínkové za jednoznačně kvalitní a přínosnou. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou A.

Praha, 21. 8. 2022

Mgr. MgA. Lukáš Vasilek
Katedra dirigování HAMU